

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4235/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Бранка Станића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Јоксимовић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Јавно правобранилаштво града Крагујевца, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4154/17 од 14.08.2018. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4154/17 од 14.08.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4154/17 од 14.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 336/17 од 15.08.2017. године, ставом 1. изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на основу накнаде за бесправно одузето земљиште у површини од 54м², старе кп. бр. .../... КО ..., за које је утврђено да је као тужиоца својина ушла у састав новоформиране кп. бр. ... КО ..., улица ..., уписана у лист непокретности ... КО ..., плати износ од 255.836,50 динара са законском затезном каматом од 12.02.2004. године па до исплате. Ставом 2. изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на основу накнаде за бесправно одузето земљиште у површини 130м² старе кп. бр. .../..., .../..., .../... и .../... КО ... за које је утврђено да су као тужиочева својина ушла у састав новоформиране кп. бр. ... КО ... улица ..., уписана у лист непокретности ... КО ... плати износ од 475.517,00 динара са законском затезном каматом од 14.02.2014. године па до исплате. Ставом 3. изреке, обавезан је тужени да тужиоцу по основу накнаде за бесправно одузето земљиште у површини од 548м² старе кп. бр. ... КО ... уписане у ЗКУЛ ... КО .. за које је утврђено да је као тужиочева својина ушла у састав новоформиране кп. бр. ... КО ... улица ..., уписана у лист непокретности ... КО ... плати износ од 2.004.470,30 динара са законском затезном каматом од 14.02.2014. године па до исплате. Ставом 4. изреке, обавезан је тужени да по основу накнаде за бесправно одузето земљиште у површини од 582м² старе кп. бр. .../... КО ... која је била

уписана у ЗКУЛ ... КО ... за коју је утврђено да је као тужиочева својина ушла у састав новоформиране кп. бр. ... КО ... улица ..., уписана у лист непокретности ... КО ... плати износ од 1.723.342,90 динара са законском затезном каматом од 14.02.2014. године до исплате. Ставом 5. изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 798.375,00 динара у року од 15 дана од пријема писменог отправака пресуде, а ако не плати у наведеном року онда са законском затезном каматом од дана извршности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4154/17 од 14.08.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 336/17 од 15.08.2017. године у ставу 1. и 3. изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Крагујевцу П 336/17 од 15.08.2017. године у ставовима 2, 4. и 5. изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење у односу на укинуте делове пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП, ради разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе и ради новог тумачења права.

Врховни касациони суд је размотрио предлог туженог за одлучивање о ревизији и нашао да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној с обзиром да је питање накнаде за фактичко одузето земљиште (фактичка експропријација) довољно разјашњено у судској пракси и да је побијана одлука у складу са усаглашеном судском праксом, што указује на околност да нема потребе разматрања правних питања од општег интереса нити да се ревизија разматра због новог тумачења права.

Сходно напред изнетом, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде у овој правној ствари поднета је 28.08.2013. године. Тужилац је потраживао износ од 4.459.162,50 динара. Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду за износ од 2.260.306,80 динара што чини износ од 19.775 евра. Назначени износ према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност спора побијаног дела

правноснажне пресуде у односу тужиоца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд применом члана 403. став 3. ЗПП нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић